

3

“Koliko dobijam za Hamana i Larsena” pitao je (kao na pijaci robova) senzal Kalkute Majkl Mos.

Bob Haman i Kajl Larsen¹ su ustali od stola za kojim su sedeli, prvi čereci mesa za prodaju na senzalovoj listi. Nekih 250 licitanata, većina u večernjim odelima i mnogi bogati, razgledali su dva igrača bridža.

“Bob Haman je”, reče Majkl Mos², “igrao na osam svetskih prvenstava. On je najviše rangirani američki velemaistor. Većina vas zna Larsena. On se nikoga ne boji. Ovo je prvi par koji prodajemo, pa da čujemo zamašne ponude za ova dva sjajna igrača.”

“Dve hiljade dolara”, reče neko.

“Tri hiljade.”

“Trideset pet stotina.”

“Hoću da čujem četiri hiljade”, reče Majkl Mos.

Ruka se podiže i par bi prodat. Počela je licitacija za pozivni Kevendiš Kalkuta turnir. Kevendiš turnir je nudio najveće novčane nagrade u istoriji bridža.

“Sada imamo Hajtnera i Loventala. Ovaj par ima veliku težinu.”

Pol Hajtner i Džon Lovental³ ustadoše i publika se zacereka. Lovental je težio više od 200 funti⁴, Hajtner preko 400.

---

¹ Kyle Larsen, r. 1950. Sa 15 godina postao je najmlađi američki *Life Master*. *prim.Urednika*

² Michael Moss, r. 1935. Drugoplasirani na svetskom prvenstvu mešovitih parova 1972. *prim.Urednika*

³ Paul Heitner, 1939-88. i John Lowenthal, r. 1938. Poznati teoretičari, autori *Canary Cluba*, relejnog sistema baziranog na jakom trefu i kanapeu (*Canapé*). *prim.Urednika*

⁴ Funta (kao mera za masu) iznosi oko 450 grama. *prim.Prevodioca*

“Ovi igrači su stvorili zaista slavni *Kanari klab* sistem. Oni su kompjuterski programeri. Precizni! Partneri su više od deset godina i to mora da pomogne. Osvojili su preko sto turnira. Da čujemo licitaciju kakvu zaslužuju!”

“Jedna hiljada.”

Niko više nije licitirao. Majkl Mos se namršti i zastruga nogama. “Ovo mora da je šala”, reče. “Ja nudim petnaest stotina mog sopstvenog novca”. Mos je sa razlogom verovao da ni izbliza dovoljno nije ponuđeno za Hajtnera i Loventala. On sam je sa Polom Hajtnerom osvojio Nacionalno prvenstvo vелеmajstora 1970. u Bostonu.

“Dve hiljade”, reče glas iz publike.

“I dalje nedovoljno! Hoću da čujem tri hiljade.”

U publici je vladala tišina. Hajtner i Lovental su prodati za samo 2.000 dolara. Znao sam da je to ispod cene.

“Sada imamo Rubina i Šajnberga¹...”

Ono što se odigravalo bila je bukvalno licitacija za neke od najboljih igrača bridža na svetu. Ovo se zove Kalkuta, koju *Zvanična enciklopedija bridža* definiše kao: “... licitaciju... u kojoj se igrači, gledaoci i ostali nadmeću i ‘kupuju’ takmičarski par. Ukupna suma novca plaćena za igrače se stavlja u FOND koji se deli među kupcima takmičara pobednika. Dodatno, obezbeđene su novčane i druge nagrade tako da i sami igrači imaju interes za ishod. Obično je uslov da igrač može da otkupi od kupca do 50% interesa u svom paru po prvobitnoj ceni.”

Kevendiš Klub u Medison Aveniji broj 680 na Menhetnu je luksuzan i skup. Debeli tepisi prigušuju svaki zvuk. Uprava je organizovala ovaj turnir radi promocije bridža, ne radi zarade, i pozvala četrdeset najboljih parova na takmičenje. Došli su iz mnogih zemalja, uključujući i Sjedinjene Države, Kanadu, Meksiko, Englesku, Panamu, Venecuelu, Kolumbiju, Jamajku i Italiju. Igrače je u Kevendiš ovog 2. aprila 1976. dovela privlačna sila najveće novčane nagrade u istoriji bridža.

“Sada su na redu Vajksel i Sontag”, rekao je Majkl Mos. Piter i ja ustadosmo. Nosili smo plišana večernja odela i leptir mašne. I ranije sam bio ‘kupovan’, ali čudno osećanje je ostalo. Uprkos zdravom razumu, nadao sam se visokoj ceni.

“Ovo su jaki igrači. Potukli su moćni Lanča tim i osvojili pet automobila. Hoću živu licitaciju!”

“Dve hiljade.”

“Tri.”

“Četiri.”

---

¹*Ira Rubin*, r.1930, poznati teoretičar koji je mnogo doprineo *kompjuterizaciji* bridža, pobednik *Bermuda Boula* 1976, drugo mesto na istom takmičenju deset godina ranije i na Olimpijadi 1980; *Martin Scheinberg*, r. 1930, pionir kompjuterske obrade bridž rezultata. *prim. Urednika*

“Četrdeset jedna stotina.”

“Četrdeset dve.”

“Četrdeset tri stotine.” Ovo je bila ponuda sindikata igrača bridža.

“Četrdeset šest.” Ovo je došlo od bogatog trgovca nekretninama.

“Četrdeset sedam.” Sindikat igrača bridža.

“Četrdeset osam.” Trgovac nekretninama.

Ted C. Kastlmen je bio taj trgovac nekretninama i njegova ponuda je bila poslednja. Kastlmen je amaterski igrao bridž i uživao u kockanju. Jedan zajednički prijatelj ga je ubedio da prisustvuje aukciji i licitira za nas. Kastlmen je napisao ček i odmah postao naš obožavalac.

Svaki par je platio 300 dolara za učešće na turniru. Sa četrdeset parova to je donelo 12.000 dolara koji su, posle odbitka troškova Kevendiš kluba, ušli u fond igrača da se podele na sedam prvoplasiranih parova ovako: 35 odsto prvom, 25 odsto drugom, a zatim 15, 10, 7, 5 i 3 odsto.

Fond igrača je bio sitnica u poređenju sa Kalkuta fondom, u koji je ušao sav novac dat za parove. Fond igrača je sadržavao samo 12.000 \$, od kojih su se odbijali troškovi. Posle licitacije za samo pet parova, u Kalkuta fondu već se našlo 16.100 dolara. Čak i posle odbijanja 5 odsto određenih za fond za lečenje raka kod dece, bilo je jasno da će sadržavati mnogo više novca od fonda igrača. Kalkuta fond se delio po istim procentima kao i fond igrača, 35 %, 25 % i tako dalje.

Pre aukcije održan je koktel, a zatim banket. Služeni su rostbif, pečeni krompiri i nekoliko vrsta vina. Poznavao sam većinu igrača, ali licitanti – koji su takođe došli po pozivu – uglavnom su mi bili nepoznati. Ipak, nisam morao da im budem prijatelj da bih znao da imaju para. Među njima je bilo bankara, trgovaca dragim kamenjem, rukovodilaca reklamnih firmi, advokata, lekara i mnogo kockara. Kockare uvek privlači događaj koji može da im mnogostruko vrati uloženi novac.

Igrači koji su došli u Kevendiš činili bi znatan deo svakog ozbiljnijeg vodiča *Ko je ko u bridžu*. Ovo što sledi je spisak parova koji su se takmičili i sume za koje su kupljeni na licitaciji.

<u>PAR</u>	<u>ZEMLJA</u>	<u>CENA NA LICITACIJI</u>
Bob Haman – Kajl Larsen	SAD	\$ 4.000
Pol Hajtner – Džon Lovental	SAD	\$ 2.000
Ajra Rubin – Marti Šajnberg	SAD	\$ 3.000
Alberto Kalvo – Džef Hand	Panama	\$ 2.300
Piter Vajksel – Alan Sontag	SAD	\$ 4.800
Sem Stejmen – Met Granoveter	SAD	\$ 3.000
Keti & Majk Kapeleti	SAD	\$ 2.500
Henri Beti – Džon Solodar	SAD	\$ 3.000

<u>PAR</u>	<u>ZEMLJA</u>	<u>CENA NA LICITACIJI</u>
Bili Griv – Harold Ogast	SAD	\$ 2.800
Ejmos Kaminski – Mario Saperi	SAD–Italija	\$ 1.700
Džeki Mičel – Džon Roberts	SAD	\$ 1.800
Klif Rasel – Dik Frimen	SAD	\$ 2.300
Dejvid Bera – Dr. Frensis Vernon	Venecuela	\$ 1.700
Majk Beker – Bi Džej Beker	SAD	\$ 3.200
Stiv Robinson – Kit Vulzi	SAD	\$ 4.000
Sandra & Pol Trent	SAD	\$ 2.000
Gejl Mos – Piter Nađ	SAD–Kanada	\$ 1.600
Stiv Sajon – Mark Džekobus	SAD	\$ 3.000
Osvald Džekobi – Pol Levit	SAD	\$ 2.000
Erik Kokiš – Džordž Mitlmen	Kanada	\$ 2.500
Dr. Sem Marš – Lari Blum	SAD	\$ 1.200
Ken Kohen – Dejv Berkovic	SAD	\$ 2.800
Alberto Ders – Fida Hiršhaut	Venecuela	\$ 1.000
Don Feskou – Martin Rozenblat	SAD	\$ 2.200
Vik Mičel – Bili Roberts	SAD	\$ 2.000
Bob Nejl – Teri Rieli	SAD	\$ 3.300
Irving Rouz – Džon Foro	Engleska	\$ 2.000
Tanja Mandovski – Haime Roitman	Kolumbija	\$ 1.000
Majk Mos – Ron Rubin	SAD	\$ 2.500
Marieta & Bil Pasel	SAD	\$ 2.000
Čak Lampri – Stiv Labins	SAD	\$ 2.600
Miguel Rejgadas – Luis Šnajder	Meksiko	\$ 1.500
Lu Blum – Lari Guld	SAD	\$ 3.300
Bob Volf – Džim Huker	SAD	\$ 2.900
Bi & Hauard Šenken	SAD	\$ 1.900
Bart Bramli – Lu Rajh	SAD	\$ 2.500
Dr. Hauard Hercberg – Dejv Kaufman	SAD	\$ 1.400
Doroti & Alan Traskot	SAD	\$ 1.400
Ralf Sen Lik – Lari Vong	Jamajka	\$ 2.300
Džim Kejn – Bili Ajzenberg	SAD	\$ 4.800
Ukupni Kalkuta fond		\$ 97.800

Pošto je pobjednik iz Kalkuta Fonda dobio 35 odsto od ukupne sume zarađene na aukciji (manje 5 odsto za dobrotvorne svrhe) i pošto je fond iznosio 97.800 dolara, Ted C. Kastlmen je mogao da zaradi oko 28.000 dolara ako Piter i završimo turnir kao prvi. Ako budemo drugi, Kastlmen će da dobije 25 odsto, ili oko 20.000 dolara. Ovo bi bila odlična zarada za njega, ali zapravo je odabrao par sa najgorim odnosom uloga i dobitka (osim Džimija Kejna i Brodvej Bilija Ajzenberga, koji su takođe prodati za 4.800 dolara).

Želeo sam da porazgovaram sa Tedom C. Kastlmenom. Po pravilima Kalkute, bio je dužan da nam proda do 50 odsto svog uloga po istoj cenio koju je platio. Kupio sam sebe za 800 dolara, a Piter sebe za 600. Tako bi, zajedno, trebalo da dobijemo više od 8.000 dolara samo iz Kalkuta fonda ako pobedimo.

Bilo je lako naći Kastlmena. Bio je nizak i zbijen i njegova ličnost delovala u stilu 'obori ih', poput kuglaške lopte.

"Neki ljudi", rekao mi je Kastlmen, "žele da kupe deo moje imovine. Mislite li da treba da prodam?"

"To zavisi od Vas", reko.

"Ali, šta Vi mislite?"

"Ja ne bih prodavao."

"Dobro. Sviđa mi se Vaš stav. Šta mislite o šansama Kejna i Ajzenberga?"

"To su veliki igrači. Mogu da pobede." Znao sam to dobro. Piter i ja smo izgubili novac protiv njih sinoć u Kejnovom stanu. "Zašto želite da znate?", upitao sam.

"I njih sam kupio."

"Vi ste šta?"

"Posedujem Kejna i Ajzenberga."

Kastlmen možda zna mnogo o nekretninama, mislio sam, ali je bio amater u proceni igrača bridža. Rizikovao je 9.600 dolara na dva para o kojima nije mnogo znao. Zamišljao sam da ima dosta novca kada može tako da ga baca unaokolo.

"Da li posedujete još neki par?", pitao sam ga nervozno.

"Ne. Samo Kejna i Ajzenberga i Vas i Vecela."

"Vajksel", reko.

"Šta god. Samo pobedite."

To neće biti lako. Svaki par na turniru je imao šansu. Nije bilo smetala.

Veliki Ajra Rubin, matematičar-inženjer, igrao je sa Martijem Šajnbergom. Rubinov nadimak bio je Zver, ime za koje je znao, cenio ga i živio u skladu s njim. Rubin je bio visok preko šest stopa¹, ali to nije imalo nikakve veze s tim što ga zovu Zver. Bio je strah i trepet, bilo da igrate s njim ili protiv njega; kada mu partner pogreši, prozori se zatresu od njegovih urlika, pa ipak, velikodušno je hvalio kada se podela dobro odigra. Prvi put kada sam igrao s njim pao sam kontrakt koji sam odigrao kako treba i on mi je čestitao iako ga je to koštalo. Ajra Rubin je utrošio veliki deo svog života da se usavrši u jednoj užasno teškoj igri i nije mogao da prihvati manju posvećenost kod svog partnera. Naravno, promenio je mnogo partnera.

---

¹Stopa iznosi oko 30 centimetara. *prim. Prevodioca*

Ajra Rubin je bio prava pretnja. Ne bi on dao 300 dolara za prijavu na turnir da ne misli da može da pobeđi. On je bio čovek sa dubokim poštovanjem prema novcu. Vidao sam ga kako skače od bridž stola i trči napolje da ubaci novčić u parking sat, umesto da ostavi kola na parkiralištu.¹

Besmrtni Osvald Džekobi² došao je čak iz Teksasa da igra turnir u Kevendišu. Za mnoge ljude širom sveta Osvald Džekobi je Gospodin Bridž. Džekobi je u sedamdesetim godinama, ali je još uvek igrač svetske klase. Njegovu rubriku u novinama nacionalnog sindikata svakog dana čitaju milioni Amerikanaca, a napisao je i nekoliko knjiga o matematici, kanasti, pokeru, bekgeonu i bridžu, među kojima i dva bestselera. Džekobijevo pamćenje je gotovo fotografsko. On igra brzinom munje, što često uhvati u zamku protivnike koji pokušavaju da prate njegov tempo. Džekobi ima snežnobelu kosu, još uvek svaki dan pliva da ostane u kondiciji i obožava kocku. Godine 1946, kada sam ja rođen, opisao je svoju filozofiju kocke: "Može li čovek bolje da umre nego kladeći se na tako loše šanse? Možda je to dobar način da se umre, ali je vrlo loš način da se kocka." Osvald Džekobi je 1965. počastvovan izborom u bridž Dvoranu slave. Godine 1966. osvojio je Vanderbilt u Klivlendu. Sledećeg vikenda odleteo je na Bahame i osvojio svetsko prvenstvo u bekgeonu.

Šampion istog kalupa bio je Bi Džej Beker iz Flešinga, Njujork, pisac bridž članka za nacionalni sindikat *King Fitchers*. Beker je bio advokat koji je davno odlučio da će radije da postane bridž profesionalac nego da se bavi pravom. Tokom Depresije tridesetih godina on je izdržavao svoju porodicu igrajući rober bridž po njujorškim klubovima. Beker je imao sedameset dve godine kada je prihvatio poziv da igra u Kevendišu, sa svojim sinom Majkom kao partnerom. Bi Džej i Majk Beker³ su jedini otac i sin koji su u ikada u paru predstavljali Sjedinjene Države na svetском prvenstvu.

Bi Džej Beker bio je nizak, učen čovek, pažljivo odeven. Podsećao je ljude na profesore univerziteta kod kojih su nekada studirali. Za bridž stolom bio je tehnički savršen i jedan od najkonzervativnijih igrača. "Nikada se ne borim protiv verovatnoće", rekao je jednom, "i ostavljam takozvanu briljantnost drugima. Pobeđujem – kada pobeđujem – mirno sedeći i pokušavajući da iskoristim protivničke greške." Beker je takođe rekao: "Kada mi je dobar dan, protivnik koji igra savršeno ne može da me pobeđi; može samo da igra izjednačeno."

¹Gde se ne plaća po satu nego fiksno, što se Rubinu, izgleda, činilo skuplje.*prim.Prevodioca*

²Oswald (Ozzie) Jacoby, 1902-84. Jedno od najvećih imena bridž teorije i prakse ranih dana kontrakt bridža, učesnik legendarnog meča između Kalbertsonovog i Lencovog tima 1930.*prim.Urednika*

³B. Jay Becker, 1904-87, jedan od najuspešnijih američkih turnirskih igrača svih vremena; njegov sin Michael, r. 1943. postao je svetski prvak pobedom na *Bermuda Boule* 1983. *prim.Urednika*

Bi Džej Beker nije bio kockar i to što je dao 300 dolara za prijavu nije bilo u njegovom stilu. Pitao sam ga šta radi u Kevendišu na Kalkuta turniru. “Mislim da su šanse povoljne”, rekao je.

Na Kalkuti se takmičio i Hauard Šenken¹. Jednom je sprovedena anketa među bridž stručnjacima u SAD i većina je izglasala Šenkenu za najboljeg igrača svih vremena. Njegov partner na Kalkuti bila je njegova žena Bi, pobjednik toliko nacionalnih prvenstava da bi to impresioniralo i najnepopravljivijeg muškog šovinstu.

Hauard Šenken je osvojio *Vanderbilt* i *Spingold* po deset puta, što je rekord. Bio je član *prvog* tima svjetskih šampiona.

Šenken je bio prijatan, sjajnog ponašanja, učtiv. Nikada nije kritikovao partnera, ali je umeo da se spori sa protivnicima. Igrao sam rober bridž protiv njega mnogo puta i mogu da posvedočim koliko ga je teško pobediti kada se igra za novac.

Starija generacija je na Kalkuti bila dobro predstavljena, kao što i treba. Bridž je izuzetno popularan među starijim građanima. Mnogi od njih su proslavili stoti rođendan za bridž stolom. Jedna od njih – Alsinda Stebins iz Taksona, Arizona – igrala je bridž kada je primila telegram sa čestitkama od Predsednika Sjedinjenih Država.

Mlađa generacija je takođe bila predstavljena u Kevendišu. Stiv Sajon² je bio čudo prirode sa dvadeset tri godine (ne postoji takvo nešto kao što je veliki bridž igrač sa pet godina, pa čak ni sa petnaest), a Met Granoveter je imao samo dvadeset pet. Negde u sredini bili su igrači koji su s blizili vrhuncu svoje igre, kao Bili Ajzenberg, Džimi Kejn, Bob Haman, Bob Volf i Irving Rouz³.

Bridž je jedna od malobrojnih igara na svetu u kojima se žene redovno takmiče sa muškarcima pod jednakim uslovima, pa je Kevendiš bio domaćin impresivnoj grupi žena, njih ukupno devet: Sandra Trent, Džeki Mičel, Ketj Kapeleti, Gejl Mos, Fida Hiršhaut, Tanja Mandovski, Marieta Pasel, Bi Šenken i Doroti Traskot. Pet žena je igralo sa svojim muževima, što nije uvek dobra ideja. Na jednom turniru, Prolećnom nacionalnom prvenstvu 1968, muškarac i žena su vikali jedno na drugo u liftu povodom jedne bridž podele. Neko ih upita jesu li u braku. “Naravno”, odgovorila je žena. “Mislite li da bih živela u grehu sa ovakvim idiotom?”

¹Howard Schenken, 1905-19. Trostruki pobjednik *Bermuda Boula*, 1950, 51. i 53. Izuzetan je njegov doprinos teoriji licitacije – autor je *Slabog dva* (*Weak two-bid*) i *Forsinga dva na jedan* (*Forcing two-over-one*); njegova žena Bee, 1916-93. važila je za izuzetnu igračicu rober bridža. *prim.Urednika*

²Steve Sion. Izgleda da je ovo američko čudo od deteta bilo i ostalo samo ‘čudo’. Ni u Bridž enciklopediji, a ni u drugoj literaturi, nisam naišao ni na jednu odrednicu koja se odnosi na Stiva Sajona. Ne bez izvesne gorčine moram da primetim da sam i sâm, kao osamnaestogodišnjak, pre gotovo četvrt veka, u bridž krugovima proglašavan za vunderkinda, a da danas o mojoj malenkosti ne piše u enciklopediji ni slova više negoli o g. Sajonu. *C'est la vie. prim.Urednika*

³Irving Rose, r. 1938. Engleski reprezentativac, drugi na evropskom prvenstvu 1981, treći na Olimpijadi 1976. *prim.Urednika*

Znao sam da se ništa takvo neće desiti na Kalkuti. Zapravo, ispostavilo se da su žene bile značajan činilac turnira.

Kevendiš Kalkuta turnir se igrao u četiri sednice tokom dva dana. Svaki par je igrao tri borda protiv svih ostalih, ukupno 117 bordova, i svi su igrali iste bordove u svakoj sednici. Trideset bordova se igralo tokom svake sednice osim poslednje, u kojoj se igralo 27.

Pošto se igralo za mnogo novca – 12.000 dolara u fondu igrača i 97.000 dolara u Kalkuta fondu – turnirski zvaničnici su usvojili izuzetne mere bezbednosti. Svi smo igrali u istoj sali, pa niko nije smeo da ustane od stola osim ako nije morao da izađe, dok ne dođe vreme za promenu, da ne bi za drugim stolom video podelu koju će kasnije da igra. Gledaocima nije bilo dozvoljeno da idu od stola do stola. Gledalac je mogao da bude u dogovoru sa igračem i prenese mu vredne informacije.

“Velik igrači”, pisao je Džordž A. V. Bem¹, “su, uopšte uzevši, gorljivo pošten. Varanje bi bilo poput sknavljena svetog rituala. Osim toga, velikim igračima nije potrebno da varaju.”

Tačno je da ogromna većina igrača svetske klase ne vara, ali nije tačno da varanje ne može da graču donese prednost. I, na nesreću, neki igrači su uhvaćeni u neetičkom ponašanju. Smatrao sam da su mere bezbednosti dobra ideja i verujem da je tako smatrao svako na turniru.

Najmaštovitija mera bezbednosti bila je upotreba licitacionih boksova. Igrači nisu smeli da licitiraju glasom. Svaki mogući licit – od jedan tref do sedam bez aduta, kontre, rekontre i pasa – bio je odštampan na karticama licitacionih boksova. Ovo je poznato kao ‘tiha licitacija’, pošto igrač jednostavno uzme odgovarajući licit iz svog boksa kada je na redu da ‘govori’ i pokaže ga ostalim igračima za stolom. Ovo onemogućuje da igrači za obližnjim stolovima čuju licitaciju, otklanja mogućnost da igrač pogrešno čuje licit (jer licitaciona kartica ostaje za stolom tokom licitacije) i sprečava da igrač prenese partneru nelegalnu informaciju putem izmena u glasu. Licitacioni boksovi su, takođe, neprocenjivi kada igrači za stolom govore različite jezike.

Obračun Kevendiš Kalkuta turnira se zasnivao na IMP. Samo za ovu priliku, IMP tabela je skraćena na 17 IMP. Par je mogao da dobije ili izgubi *najviše* 17 IMP protiv svakog para po svakoj podeli. Svaka podela se igrala za dvadeset stolova, pa je bilo moguće osvojiti 17 IMP protiv devetnaest ostalih parova na istoj liniji ili ukupno najviše 323 IMP po bordu.

Evo primera obračuna: ako Džekobi i Levit, igrajući kao North–South, naprave tri herca, a svi ostali North–South parovi naprave samo dva herca, Džekobi i Levit

---

¹George A. W. Boehm, 1922-93. Poznati bridž publicist i teoretičar. *prim. Urednika*

dobijaju 1 IMP za svaki od tih North–South parova, ukupno 19; na tom bordu svi ostali North–South parovi dobijaju rezultat od minus 1 IMP.

Kako se turnir obračunava je važno, ali obično ima malo uticaja na ishod turnira. Ako par igra dobro, on prolazi dobro, iako pomaže prilagođavanje igre kako bi se izvukla maksimalna korist od načina obračuna turnira.

Bilo mi je veoma važno da pobedim na Kevendiš Kalkuti. Veliki deo sna koji sam sanjao na povratku iz Stokholma se, zahvaljujući napornom radu, obistinio. Timovi u kojima sam igrao su osvojili *Rajzinger* i *Vanderbilt*. Ovo je bio turnir za 100.000 dolara koji je postojao samo u mojoj mašti pre šest godina.